

когого ты преди малко дѣмаше, че вмѣсто да си отречешь отъ него по-добрѣ предпочиташь да умрешь? „Дѣшѣ мою за тѣ положѣ?“ „Не знѣю челоуѣка“ Петръ теплѣтъ прѣмѣтель. когато видѣ слабата Хрѣстова, когато си преобрази на Таворъ, искаше да вѣде вѣчно съ него заедно: „Добрѣ естъ намъ здѣ вѣти.“ Въ страданіето мѣ той го не познава, и си отрича отъ него до три пѣти; о непостоянны прѣмѣтелства! О обѣщаніа лажовны! О невѣрны сѣрдца челоуѣчески! О страданіе! О болѣзнь! О печаль въ дѣшата Исусова! За когото истинно може да рече: „прискѣрвна естъ дѣшѣ моѣ до смѣрти.“ Ахъ Петре, Петре! Ты си кланешь, че го не познавашь, и сѣвѣрвашь на здраво: „не знѣю челоуѣка!“ Из Пилатъ тѣ изовличава, и като го показва предъ очиты на сичкыты люди, дѣма: „сѣ челоуѣкъ.“

Исусе мой, и цю е това дѣто гледамъ! үки! негли нѣкакъ си има право Петръ, да казва, че тѣ не познава; защото както тѣ е направила Іудейската омраза, ты си не познатъ. Какъ е изгѣбило вида, и добротата тѣи лице, което е сладость-та, и радость-та на Ангелыты! Тѣи ли съ го загрозили заплуваніата, и зашениата? отъ гдѣ толко крзвъ, комоте тече отъ сичкыты твои пречисты үдоке? отъ гдѣ толко раны отъ нозѣтъ до главата, тѣи цюто си гледашь сичкѣтъ все една рана? и отъ гдѣ толко жестока мжка на твоата пречиста пазть? Сичкыты тыхъ съ ги направили Пилатовити бичове; и ком е была вината ти? това най-повече дѣто не си ималъ ни една вина: „Ни едѣнымъ въ нѣмъ обрѣтъю вины.“ Из какъвъ е онзи вѣнецъ, цю го носишь? вѣнецъ отъ трѣнїе, който положенъ съ сила на главата боде съ една люта, и нетърпима болѣзнь. А червената дрѣха? една баграница дрипава, съ комото го облекли войнвити за порвганіе като царъ Іудейскый. Това вѣкъ е твърдѣ много. И дали не стига мжченіето, ако не е заедно и бесчестіето, крайне страданіе, и крайне поношеніе? И кой е пострадалъ толко? Кой си е обесчестилъ толко, колкото ты неповиннѣишій Исусе? това е, комото тѣ направи да речешь: „прискѣрвна естъ дѣшѣ моѣ до смѣрти.“ „Сѣ челоуѣкъ.“ Гдѣ си сега Петре? познавашь ли сега томъ челоуѣкъ? Петръ сега си показлъ, и отъ сжжалѣніе, и срамъ не си издига очиты да види, конто преобхрижалъ на два извора отъ най-горчивы сълзы: „И ѣзшѣдъ вѣнъ плакаса горкѣ.“ Сѣ челоуѣкъ.“